

**DETTA ÄR UTRAG FRÅN STATSMINISTERNS FRÅGESTUND DEN 07-01-25 I
RIKSDAGEN****Upprättelse för tvångsomhändertagna****Anf. 32 ANITA BRODÉN (fp):**

Fru talman Jag vill lyfta fram de personer som från 1940-talet fram till 70 talet tvångsomhändertogs och institutionaliserades. Jag menar att samhället svek under den perioden då man bland annat brast i tillsyn och *uppföljning*. Man lyssnade inte heller till barnens synpunkter och vilja. Man kan aldrig någonsin få tillbaka en förlorad barndom. Men samhället kan ändå erkänna begångna misstag och på så sätt medverka till att återupprätta väldigt många människor. Man kan då också hjälpa tusentals människor till en bättre framtid, att få lämna det här bakom sig och gå vidare.

Min fråga till statsministern är om statsministern är beredd att medverka till att så sker.

Anf. 33 Statsminister FREDRIK REINFELDT (m):

Fru talman! Jag kan säga att genom mina år i politiken - jag är själv född i mitten av 60 talet har det slagit mig hur ofta vi har beskrivit situationen i Sverige som att det i andra länder har pågått en mängd felaktigheter, till och med övergrepp. Därför är det något av en chock när vi upptäcker saker i vår egen historia, tvångssteriliseringar och omhändertaganden som inte verkar välgrundade, som är en del av hur *vår* utveckling har sett ut. Vi har en känsla nu i efterhand att det har brustit i människosyn och i känsla för att människor faktiskt ska kunna få ett eget beslutsfattande.

Det kan säkert summeras i att många fel begicks, att de bör uppmärksammas och att man bör lära sig mer om detta. När det gäller någon särskild form för hur det ska gå till har jag inget besked att ge annat än att jag åtminstone har lärt mig mycket av debatten. Den har pågått nu några år med hänvisning till lite olika situationer som vi har lärt i vår historia, Jag har precis som frågeställaren själv känt att det här har varit viktigt för mig att lära känna, eftersom det lite grann går på tvärs med vår självbild, tror jag